

פרק א': פרשנות

הנדרות

1. בפקודה זו —

"סימן" — אותיות, ספרות, מלים, דמויות או אותות אחרים או צירופם של אלה, בשני ממדים או בשלושה;

"סימן מסחר" — סימן המשמש, או מיועד לשמש, לאדם לענין הסוכין שהוא מייצר או סוחר בהם;

"סימן מסחר רשום" — סימן מסחר הרשום בפנקס סימני המסחר לפי הוראות פקודה זו;

"סימן שירות" — סימן המשמש, או מיועד לשמש, לאדם לענין השירות שהוא נותן;

"סימן נאשר" — סימן המיועד לשמש בידי אדם, שאינו מנהל עסק, לאישור מקורם של טובין פלונים שיש לו ענין בהם, מרכיביהם, דרכי ייצורם, איכותם או תכונתם אחרת מתכונותיהם, או לאישור סיכו, איכותו או סוגו של שירות פלוני שיש לו ענין בו;

"סימן קיבוצי" — סימן מסחר או סימן שירות השייך לחבר-בני-אדם שיש לו ענין בסוכין או בשירות שהסימן מיועד לצייןם, וחברי החבר משתמשים, או מתכוונים להשתמש,

באותו סימן לגבי הסוכין או השירות;

"הפרה" — שימוש בידי מי שאינו זכאי לכך —

(1) בסימן מסחר רשום או בסימן הדומה לו, לענין סוכין שלגביהם נרשם הסימן או סוכין מאותו הגדר;

(2) בסימן מסחר רשום, לשם פרסום סוכין מסוג הסוכין שלגביהם נרשם הסימן או לשם פרסום סוכין מאותו הגדר;

"מדינת האיגוד" — מדינה שהיא חברה באיגוד להגנת הקנין התעשייתי מכוח אמנת פריס בדבר הגנת הקנין התעשייתי, לרבות שטחי ארץ שהאמנה החלה עליהם מכוח סעיף 16 שני לאמנה.

תחלת הוראות
על סימני שירות

2. הוראות פקודה זו החלות על סימני מסחר יחולו על סימני שירות, בשינויים המחייבים לפי הענין, וכל מקום בפקודה זו שנאמר בו "סימן מסחר" — אף סימן שירות במשמע, ו"סוכין" — אף שירות במשמע, והוא כשאין הוראה אחרת לענין זה.

דין סימן מאשר
וסימן קיבוצי

3. סימן מאשר וסימן קיבוצי דינם כדין סימן מסחר וסימן שירות, וכל מקום בפקודה זו שנאמר בו "סימן מסחר" או "סימן שירות", אף סימן מאשר וסימן קיבוצי במשמע; והכל בכפוף לאמור בסעיפים 14 ו-15.

פרק ב': פנקס סימני המסחר

הפנקס ותכנו

4. לענין פקודה זו יתנהל פנקס לרישום סימני מסחר (להלן — הפנקס); הרישום יהיה לפי פרטים אלה:

(1) שם בעל הסימן, מעגו ומשלח ידו;

(2) הודעות על העברה או מתן רשות;

(3) ויתורים;

(4) תנאים והגבלות;

(5) כל פרט אחר שנקבע לענין סימני מסחר רשומים.

* נקבע בוועדה הוועדה חוק ומשפט של הכנסת ביום ב' בסיון תשל"ב (15 במאי 1972) לפי סעיף 16 לפקודת סדר השלטון והמשפט, תש"ח-1948: הצעת הנוסח פורסמה בהג"ח 25, עמ' 518.

נוסח חדש זה בא במקום פקודת סימני המסחר, 1938: ע"ר 1938, תוס' 1 מס' 843, עמ' 103; ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 124; ע"ר תשי"ח, תוס' א' מס' 25, עמ' 91; ס"ח תשס"ו, עמ' 28; ס"ח תשכ"ה, עמ' 94.

1 כתבי אמנה 312, כך 10, עמ' 405.

5. שר המשפטים ימנה רשם סימני מסחר (להלן – הרשם) ובפיקוחו יתנהל הפנקס.

הרשם

6. (א) הפנקס יהיה פתוח לעיון הציבור בכל שנה נוחה, בהתאם לתקנות.

הציבור

(ב) העתק נאדושר של כל רישום יינתן לכל אדם לפי דרישתו תמורת האגרה שנקבעה.

פרק ג': כשרות לרישום

7. אדם המבקש לו זכות ייחודית להשתמש בסימן פלוגי כסימן מסחר רשאי לבקש רישום הסימן על פי הוראות פקודה זו.

זכות ייחודית
לסימן מסחר

8. (א) אין סימן כשר לרישום כסימן מסחר אלא אם יש בו כדי להבחין בין הטובין של בעל הסימן לבין הטובין של אחרים (להלן – בעל אופי מבחין).

סימנים כשרים
לרישום

(ב) הרשם או בית המשפט הבאים לקבוע אם סימן מסחר המשמש למעשה הוא בעל אופי מבחין, רשאים לשקול עד כמה הפך השימוש למעשה את הסימן לבעל אופי מבחין בטובין שלגביהם נתבקש או נעשה הרישום.

9. סימן מסחר יכול שיוגבל, כולו או מקצתו, לצבע או לצבעים מוגדרים; הרשם או בית המשפט, כבואם להחליט בדבר אפיו המבחין, יתחשבו בהגבלה זו; במידה שסימן מסחר רשום ללא הגבלת צבע יראו כאילו הוא רשום לכל הצבעים.

הגבלה לצבעים
מסויימים

10. (א) סימן מסחר יירשם לגבי טובין מסויימים או סוגי טובין מסויימים.

היקף הרישום

(ב) בכל שאלה בדבר סיווג טובין יכריע הרשם, והחלטתו תהיה סופית.

11. סימנים אלה אינם כשרים לרישום:

סימנים שאינם
כשרים לרישום

(1) סימן המרמז על קשר עם נשיא המדינה או עם ביתו או על חסותו של הנשיא, וסימן שניתן להסיק ממנו על קשר או חסות כאמור;

(2) דגלי המדינה ומוסדותיה או סמליהם, דגלי מדינות חזק וארגונים בין-לאומיים וסמליהם, וכל סימן הדומה לאחד מהם;

(3) שלטי יחסין רשמיים, אותות וחותמות רשמיים שמדינה נוהגת לציין בהם פיקוח או ערכות, וכל סימן הדומה להם, וכן סימן שניתן להסיק מכנו שבעלו נהנה מחסות ראש מדינה או ממשלה או שהוא מספק טובין או מעניק שירותים לראש מדינה או ממשלה, והכל אם לא הוכח לרשם כי בעל הסימן זכאי להשתמש באותו סימן;

(4) סימן שמופיע בו ביטוי מאלה – "פטנט", "נרשם פטנט", "על פי כתב ממלכתי", "רכוש", "מידגם רשום", "זכות יוצרים", "חיקיו של זה – זיוף" – או ביטוי כיוצא באלה;

(5) סימן הפוגע או העלול לפגוע בתקנת הציבור או במוסר;

(6) סימן שיש בו כדי להטעות את הציבור, סימן המכיל ציון מקור כוזב וסימן המעודד התחרות בלתי הוגנת במסחר;

(7) סימן הזהה עם סמל בעל משמעות דחית בלבד, או הדומה לו;

(8) סימן שיש עליו תמונתו של אדם, זולת אם נתקבלה הסכמתו של הנוגע בדבר, ואם היא תמונתו של אדם שמת – ידרוש הרשם הסכמתם של שאיריו, זולת אם קיימים לדעתו טעניים סבירים שלא לעשות כן;

(9) סימן הזהה עם סימן שהוא שיין לבעל אחר וכבר הוא רשום בפנקס לגבי אותם טובין או טובין מאותו הגדר, והוא הדין בסימן הדומה לסימן כאמור עד כדי שיש בו להטעות;

(10) סימן המורכב מספרות, אותיות או מלים, הנוגות במסחר לציונם או לתיאורם כל טובין או סוגי טובין או הנוגעות במישרין למהותם או לאיכותם, זולת אם הוא בעל אופי מבחין כמשמעותו בסעיפים 8(ב) או 9;

(11) סימן שמשמעותו הרגילה גיאוגרפית או שם משפחה, אם אינו מוצג בדרך מיוחדת, זולת אם הוא בעל אופי מבחין כמשמעותו בסעיפים 8(ב) או 9.

סימן זהה עם
שמו של אחר

12. הרשם רשאי לטרכ לבקשת רישומו של סימן מסחר הזהה עם שמו של אדם אחר או של עסק או הדומה לאותו שם, לרבות שם עסקו, או המכיל שם זהה או דומה כאמור, אם יש בסימן כדי להטעות את הציבור או לגרום התחרות בלתי הוגנת.

שם או תיאור של
טובין

13. סימן המכיל גם שם או הגדר של טובין, רשאי הרשם לטרכ לרשמו לגבי טובין אחרים, אולם הוא רשאי לרשמו כך אם בשימוש למעשה משתנה הסימן בהתאם לטובין שלהם הוא משמש, והמבקש הוסיף בבקשתו הערה על כך.

רישום סימן
מאשר

14. (א) הרשם רשאי לרשום סימן מאשר, אם הוא שוכנע שיש ביכלתו של בעל הסימן לקיים את ההכונות שאותו סימן מיועד לסמנן.

(ב) סימן מאשר ניתן לרישום אף אם אינו בעל אופי מבחין כנדרש לפי סעיף 8(א).

(ג) לא יועבר סימן מאשר אלא לאחר קבלת רשות לכך מן הרשם.

רישום סימן
קיבוצי

15. (א) הרשם רשאי לרשום סימן קיבוצי אם שוכנע שהסימן מיועד לשימושם של חברי חברה-בני-אדם ושיש לקבץ פיקוח על שימושם בסימן.

(ב) לכל ענין שבסקודה זו יראו את שימושם של חברי החברה בסימן קיבוצי כשימושם של החברה, ואין נפקא מינה אם החברה עצמו משתמש או מתכוון להשתמש בו.

(ג) לא יועבר סימן קיבוצי אלא לאחר קבלת רשות לכך מן הרשם.

רישום סימנים
הרשומים
בתוך-לארץ

16. (א) על אף האמור בסעיפים 8 עד 11 לא יסרכ הרשם רישומו של סימן מסחר הרשום כסימן מסחר בארץ מוצאו, אלא באחת מאלה:

(1) רישום הסימן בישראל יפגע בזכויות שרכש בישראל אדם אחר;

(2) הסימן אינו בעל אופי מבחין;

(3) הסימן מורכב אך ורק מאותיות או ציונים העשויים לשמש במסחר כדי לציין את סוג הטובין, איכותם, כמותם, מקום מוצאם, ייעודם, תקופת ייצורם או שוריהם;

(4) הסימן שגור בשפת הדיבור או במנהגי המסחר ההגונים והמקובלים בישראל;

(5) הסימן נוגד את תקנת הציבור או המוסר;

(6) יש בסימן כדי להטעות את הציבור.

(ב) "ארץ מוצא", לענין סימן מסחר שמבקשים לרשמו על פי סעיף זה – מדינת האיגוד שבה יש למבקש מפעל תעשייתי או מסחרי פועל ורציני, ואם אין לו מפעל כזה בתחומי מדינה כאמור – מדינת האיגוד שבה מקום מושבו, ואם אין לו מקום מושב בתחומי מדינה כאמור – מדינת האיגוד שהוא אזרחתה.

(ג) קיבל הרשם לרישום סימן שלא היה נרשם לולא היראות סעיף קטן (א), יצוין הדבר בעת פרסום הבקשה ובפנקס.

פרק ד': הליכי רישום

17. הטוען לבעלות על סימן מסחר שבשימושו או המיועד לשימושו ורוצה לרשום את הסימן, יגיש לרשם בקשה בכתב על כך בדרך שנקבעה.

דעה

18. בכפוף להוראות פקודה זו רשאי הרשם לדחות בקשה או לקבל אותה כמו שהיא או בתנאים, בתיקונים או בשינויים, או בהגבלות שימצא לנכון להטיל לגבי דרך השימוש או מקום השימוש או לגבי ענין אחר.

זכויות הרשם

19. דחה הרשם בקשה, תהא החלטתו נתונה לערעור לפני בית המשפט העליון.

ערור

20. הרשם או בית המשפט העליון רשאים בכל עת לתקן טעות שבבקשה או שבנוגע אליה, בין לפני קיבולה ובין לאחריו, או להרשות למבקש לתקן אותה בתנאים שיראו מתאימים.

זכויות התיקונים

21. (א) היה סימן מסחר מכיל דבר המקובל באותו מסחר או דבר שאינו בעל אופי מבחין מבחינה אחרת, וראו הרשם או בית המשפט העליון שאין בעל הסימן זכאי לשימוש ייחודי בדבר האמור או במקצתו, רשאים הם, בכואם להחליט אם יירשם הסימן או אם יישאר רשום בפנקס, לדרוש כתנאי לכך שבעל הסימן יוותר על הזכות לשימוש ייחודי באותו דבר או יוותר ויתור אחר הנחוץ לדעתם לשם קביעת זכויותיו לפי הרישום.

רישום ויתור

(ב) ויתור לפי סעיף זה לא יפגע אלא בזכויות בעל הסימן הנובעות מרישומו של הסימן, אך לא בשום זכות אחרת שלו.

22. (א) לא מילא המבקש אחר דרישת הרשם תוך המועד שקבע ונתן הרשם למבקש הודעה בכתב בטופס שנקבע, ועברו שלושה חדשים מיום מתן אותה הודעה ולא מילא המבקש אחר הדרישה – רשאי הרשם לראות את הבקשה כבטלה.

טיפול בקשות

(ב) הרשם רשאי להאריך את המועדים שנקבעו לפי סעיף זה אם נתבקש לעשות זאת בדרך ובמועד שנקבעו בתקנות ואם נתן המבקש טעמים סבירים למתן הארכה.

23. קובלה בקשה, בין כמו שהיא ובין בתנאים או בהגבלות, יפרסם הרשם, על חשבון המבקש, בהקדם האפשרי לאחר הקיבול ובדרך שנקבעה, את הבקשה כפי שקובלה ובנקיבת כל תנאי והגבלה שעל פיהם קובלה.

פרסום

24. (א) תוך שלושה חדשים מיום הפרסום, או תוך זמן אחר שנקבע, רשאי כל אדם התנגדות להגיש לרשם הודעה על התנגדותו לרישום הסימן.

(ב) הודעה כאמור תימסר בכתב בדרך שנקבעה, ויפורטו בה נימוקי ההתנגדות.

(ג) עותק של ההודעה ישלח הרשם למבקש.

(ד) המבקש ישלח לרשם, בדרך ובזמן שנקבעו, חשובה להתנגדות, המפרטת את הנימוקים שעליהם הוא מבסס את בקשתו.

(ה) לא שלח המבקש תשובה כאמור, יראו כאילו זנח את בקשתו.

(ו) שלח המבקש תשובה, יתן הרשם עותק ממנה למי שהודיע על התנגדותו, ישמע את בעלי הדין אם נדרש לכך, ישקול את הראיות ויחליט אם יש להרשות את הרישום, ובאילו תנאים.

25. (א) החלטת הרשם לפי סעיף 24 (ו) תהיה נתונה לערעור לפני בית המשפט העליון. ערעור

(ב) ערעור לפי סעיף זה יוגש תוך שלושים יום מיום החלטת הרשם.

(ג) בערעור ישמע בית המשפט, אם נדרש לכך, את בעלי הדין ואת הרשם, ויתן פסק דין הקובע אם יש להרשות את הרישום ובאילו תנאים.

(ד) כמשך שמיעת הערעור רשאי כל בעל דין להגיש בדרך שנקבעה, או ברשות המיוחדת של בית המשפט, הומר בוסף לעיונו של בית המשפט.

(ה) לא יוכל המתנגד או הרשם להגיש נימוקי התנגדות גוספים על אלה שפירסם המתנגד בהודעה על התנגדותו, אלא ברשות בית המשפט הדין בערעור; הוגשו נימוקים ברשות כאמור, רשאי המבקש, אם נתן הודעה בדרך שנקבעה, לבטל את בקשתו בלי שיחוייב בתשלום הוצאות המתנגד.

(ו) בית המשפט רשאי, לאחר ששמע את הרשם, להרשות סימן המסחר שמבקשים רישומו ישונה בדרך שאינה פוגעת באופן ממשי בזהותו; סימן ששונה כך יפורסם בדרך שנקבעה בטרם יירשם.

26. הוגשה בקשה וקובלה, ועבר זמנה של הודעת התנגדות ולא היתה התנגדות, או היתה התנגדות והוחלט בה לסוכת המבקש, ישלם המבקש את האגרה שנקבעה והרשם ירשום את סימן המסחר, זולת אם קובלה הבקשה בטעות או אם הורה בית המשפט הוראה אחרת.

27. התאריך שבו הוגשה הבקשה לרישום סימן מסחר יירשם כתאריך רישומו. תאריך הרישום

28. נרשם סימן מסחר, יתן הרשם למבקש תעודה על כך כטופס שנקבע. תעודת רישום

29. הגישו אנשים שונים בקשות נפרדות להירשם כבעלי סימני מסחר זהים או דומים, לגבי אותם סוכין או הגדר טובין, רשאי הרשם שלא לרשום אף אחד מהם עד שנקבעו זכויותיהם בהכחמה שבא עליה אישור הרשם, ובאין הסכמה כאמור יעביר את הסכסוך לבית המשפט העליון. בקשות מתחרות לסימנים זהים

30. (א) ראה הרשם שהיה שימוש מקביל בתום לב, או שהיו נסיבות מיוחדות אחרות המצדיקות לדעתו רישומם של סימני מסחר זהים או דומים, לגבי אותם סוכין או אותו שימוש מקביל